

under, hvorimod vi, naar vi vedtage Udvalgets Forslag, lade denne Ansvarlighed blive hos Ministeriet. Vi give Ministeriet Anledning til at gjøre Brug af den Ansvarlighed, men vi lade den ogsaa blive hos det. Jeg maa derfor vedblivende tilraade at lade Loven blive som den er, indtil vi kunne finde en virkelig Definition af Begrebet offentlig Stiftelse, en Definition, der kan hænge sammen med vor nuværende constitutionelle Forfatning siden 1848, med Betydningen af Souverainetets Magt og Herredømme og Kongens Magt fra 1660 til 1848, og med den Stilling, der eksisterede forud for denne Tid. Jeg troer, at Loven, saaledes som den nu er affattet, med de Rettelser, den endnu kan modtage til 3die Behandling, er heldig. — Der er gjort nogle Bemærkninger mod Slutningen af Udvalgets Forslag, medens den ærede Rigsdagsmand for Maribo Amts 4de Valgkreds (Monrad) har søgt at haandhæve Rigtigheden af den foreslaaede Tilføielse; hvad mig angaaer, er jeg næsten, eller jeg kan gjerne ligefrem sige, jeg er af samme Formening som den ærede Justitsminister, at den burde være overflødig, at det burde være i Enhvers Bevidsthed, at den kongelige Resolution kunde forandres ved en Lov, og at det, at visse Dele af den lovgivende Magt bragte Kongen til at see, at deres Duffe, og, som man maa formode, hele Nationens Duffe, gik ud paa at faae en kongelig Resolution i en saadan Retning forandret eller tagen tilbage, ogsaa maatte kunne bevæge Kongen til at give sin Sanction til en Lov, som han, da han gav sin Resolution, ikke ansaae for ønskelig. Saaledes forekommer det mig, men dersom der i mindste Maade kan være nogen Tvivl i saa Henseende, dersom det kan opfattes anderledes, dersom disse, som det forekommer mig ikke ganske klare Begreber om Kongemagtens virkelige Stilling og Betydning, der herske paa alle Kanter, hvilket man seer af den Betragtning af de offentlige Stiftelser, som hersker idetmindste paa mange Kanter, skulde kræve, at en saadan Tilfætning fulgte med, for at vise, at vi havde været os bevidste, at en kongelig Resolution ikke kunde gaae videre, og ikke sjerne ned eller paa nogen Maade kunde sjerne Afkomsten til at ændres ved en Lovgivningsact,

faa troer jeg, det er bedst, Tilføiingen bliver staaende.

Ordføreren Der er fra den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavns 5te Valgkreds (Zillisch) fremkommet nogle yderligere Betragtninger, hvorved han har søgt at forsvare de af ham stillede Ændringsforslag, navnlig det til § 8. Han har naturligtvis ogsaa imødegaaet Udvalgets Forslag under Nr. 3, men da Udvalgets Formand, Rigsdagsmanden for Maribo Amts 4de Valgkreds (Monrad), allerede efter min Formening paa det tydeligste og klareste har udviklet de Grunde, hvorved Udvalget er kommet til den foreslaaede Redaction, og da det tillige i hvert Fald maa betragtes tildeels som ufrugtbart at fastholde denne Redaction overfor Regjeringen, skal jeg ikke yderligere fortsætte Debatten om dette Punkt, men henholde mig til, hvad den ærede Rigsdagsmand for Maribo Amts 4de Valgkreds med Hensyn dertil har fremsført. Derimod maa jeg imødegaae adskillige Momenter, som Rigsdagsmanden for Kjøbenhavns 5te Valgkreds (Zillisch) har fremsat, især angaaende det af Udvalget til § 8 stillede Ændringsforslag. Den nævnte Rigsdagsmand har bemærket, at den Taxation, som Udvalget forudsatte, var en saadan, hvorved den sande Værdi ikke kom frem paa en betryggende Maade, og han har formeent, at dette langt bedre vilde opnaaes ved hans Ændringsforslag, hvorved der, som han siger, fremkommer en frivillig Overenskomst, baseret paa den af Ministeren satte Priis paa hver Eiendom. Men nu vil jeg dog spørge, hvorledes det vil være Ministeren muligt at sætte disse Priser, uden at der virkelig foregaaer en Taxation, som rigtignok ikke fremkommer paa samme Maade som efter Udvalgets Forslag, men dog paa samme Grundlag? De Data, der i Lovudkastets § 3 ere fremhævede som de væsentligste, der maae komme i Betragtning ved at bestemme Værdien af en Fastelovgivningen undergiven Eiendom, der sælges til Arvesætte, kunne og bør stedse drages frem og lægges til Grund, naar Ministeren vil bestemme Prisen. Det gaaer ikke an at sige: Han behøver aldeles ikke at tage Hensyn dertil, han kan gjøre det efter sit eget Skjøn, thi det vilde dog være